
Sametová 3. lékařská fakulta

Sestra manželova dědečka se jmenovala Šafránková. Její syn nastoupil v říjnu na vysokou školu a hned se zapojil do studentského hnutí. Se svým otcem se nedávno vrátil z pohraniční pevnosti, kde chtěli bránit republiku. Nedovolili jim to. Nevadí, vystuduje vysokou školu a bude republice užitečný jinak. V 5 hodin ráno někdo zazvonil v ulici Karoliny Světlé v Praze 1. Pánové v civilu. Pojďte s námi. Nic jsem neudělal. Mami, tati, všechno se vysvětlí. Za pár hodin ale přinesl posílček do Karoliny Světlé jeho klobouk a boty. Už ho nikdy neviděli. Psal se 17. listopad 1939 a Václav Šafránek by jedním z devíti vedoucích studentských představitelů, kteří byli toho rána popraveni v kasárnách v pražské Ruzyni.

Za padesát let padesát metrů od jejich domu opět úřadovala totalitní policie. Na Národní třídě zastavila studentský pochod z Albertova na Václavské náměstí. Pán v civilu, ale už ne v koženém plášti a holínkách, popadl v Mikulandské ulici do „kravaty“ studenta naší fakulty Lukáše Šoltýse a vlekl ho kolem domu Šafránkových do Bartolomějské. Prostředí se tam za 50 let moc nezměnilo a styl práce ochránců veřejného pořádku také ne. Naštěstí si ale tentokrát odpustili výlet do Ruzyně. Lukáš o tom zavzpomínal po třiceti letech na setkání v pátek 15. listopadu 2019 v Syllabově posluchárně

3. LF UK.

Spolu s ním se podělili o to, jak dělali revoluci, i Dr. Roithová, doc. Dr. Svoboda, prof. Dr. Höschl a prof. Dr. Mohr. Paní Dr. Roithová své zážitky

z bouřlivých dnů dokonce zachytila den po dni v knize, ze které při svém vystoupení citovala. Doc. Svoboda zase připomněl, že všechny stávající nedostatky popromočního vzdělávání nejsou nic proti tomu, že před listopadem 1989 měl na druhou atestaci nárok málokdo z těch, kteří nebyli členy komunistické strany. Zdůraznil, že s Roithovou strávili několik nocí ve stávkovém výboru a že nikdo z jeho členů v té době nesledoval hodinky. Prof. Höschl zaujal velmi pěkně koncipovaným sdělením, jak je u něho obvyklé. Prof. Mohr připomenul, že jako student 6. ročníku v té době účasti na revolučním dění hodně riskoval vyloučení z fakulty. Riziko ale podstoupil. Děkanem byl za zásluhy oceněn pamětním listem společně s Dr. Koreckým.

Stávající studentka Kateřina Grygarová se rozhovořila o návštěvě svých prarodičů. Zeptala se své babičky, zda ona sama o vysoké škole neuvažovala. Babička, obvykle plná energie, v tu chvíli ztichla a ve tváři se jí objevil chmurný výraz. Se slzami v očích jí vyprávěla, že v mládí se na vysokou školu přihlásit chtěla, ale její žádost byla v zaměstnání zamítnuta. Bylo jí řečeno, že ji nepotřebuje, protože pro vyšší pozice se s ní do budoucna nepočítá.

Dnešní studenti si podobnou situaci už ani neumějí představit. Radši si společně s námi poslechnou skupinu A Patella nebo Clavicula nebo nejlépe obě dohromady. S jejich Gaudeamus Igitur se radovala vespolek celá „Syllabovka“. I jejich další přednes zaujal.

Při neformálním „normalizačním“ občerstvení, kde se jen zaprášilo po šunkových rolkách s křenovou šlehačkou a kde se cholesterolové smaženky ohřály na tácech o poznání déle, udržovali dobrou náladu Zachovi boys and girls z hudební skupiny NUDZ. Lukáš Šoltys si při tom bez „kravaty“ i jiného mučení s chutí a dobrovolně zatančil kozáčka.

Doc. MUDr. M. Arenbergerová, PhD.